Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 1500 Lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 125

19 Eylül 1991

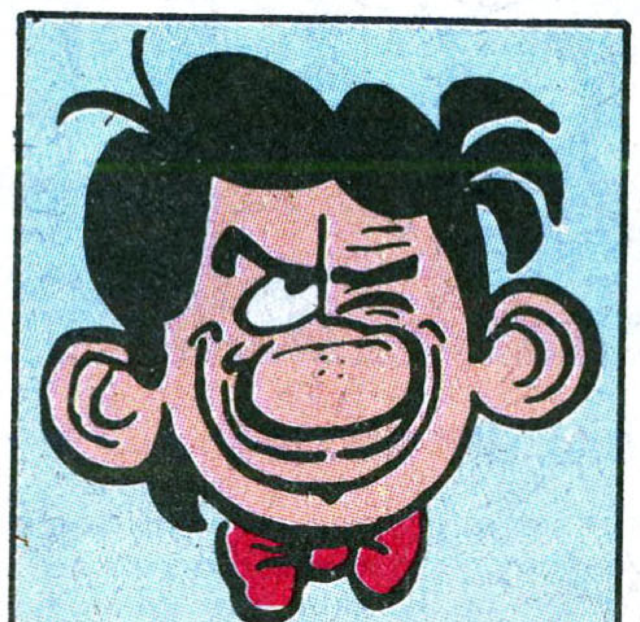

UTANMAZ ADAM

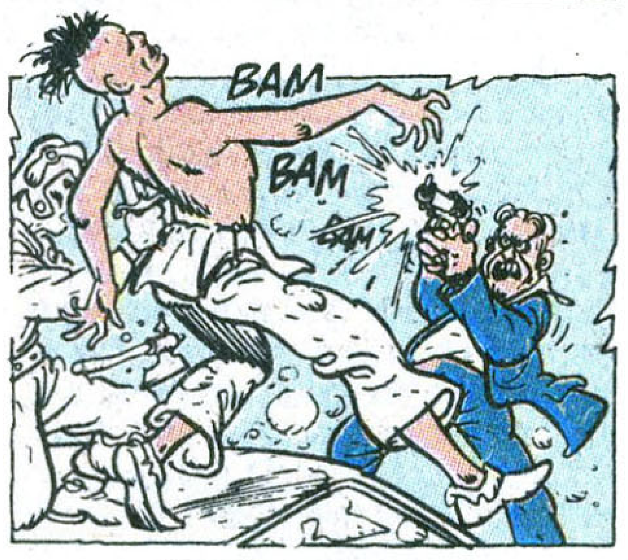

KUTLUKHAN VE ŞEVKET'DEN

OLMAZ Kİ KARDEŞİM

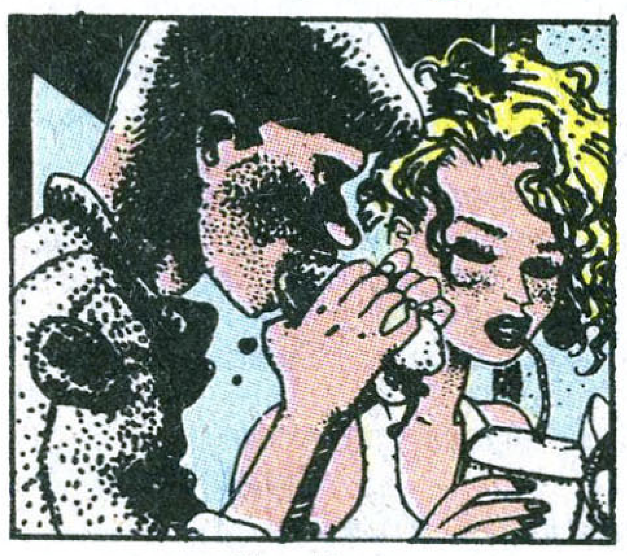

SUAT GÖNÜLAY'DAN

MENEKŞE MEN

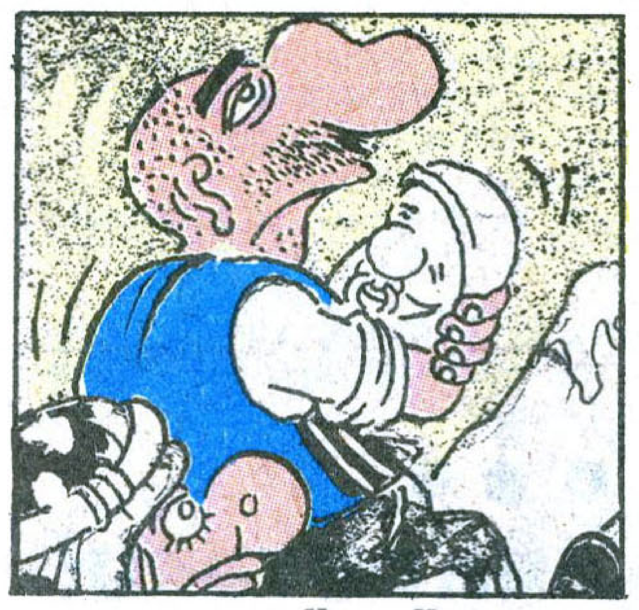

TURGAY TÜYSÜZ'DEN

NEREYE?

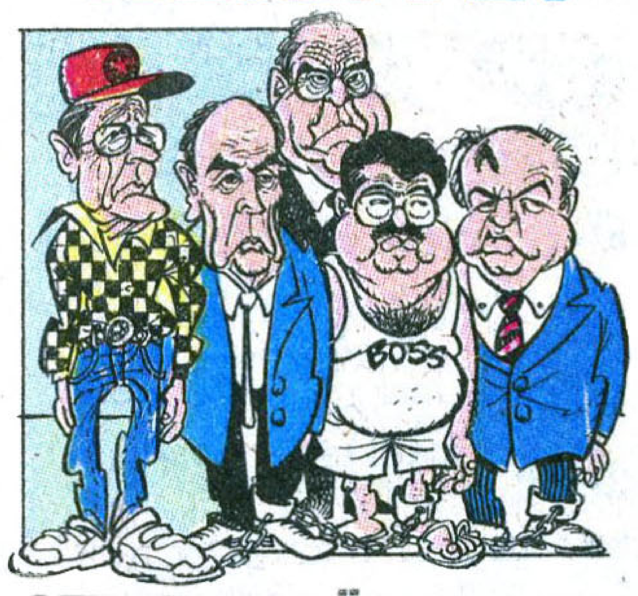

SERVET VE GÜRCAN'DAN

KOMPLEKS GEZEGENİ

TEKİN ARAL'DAN

10 NUMARA

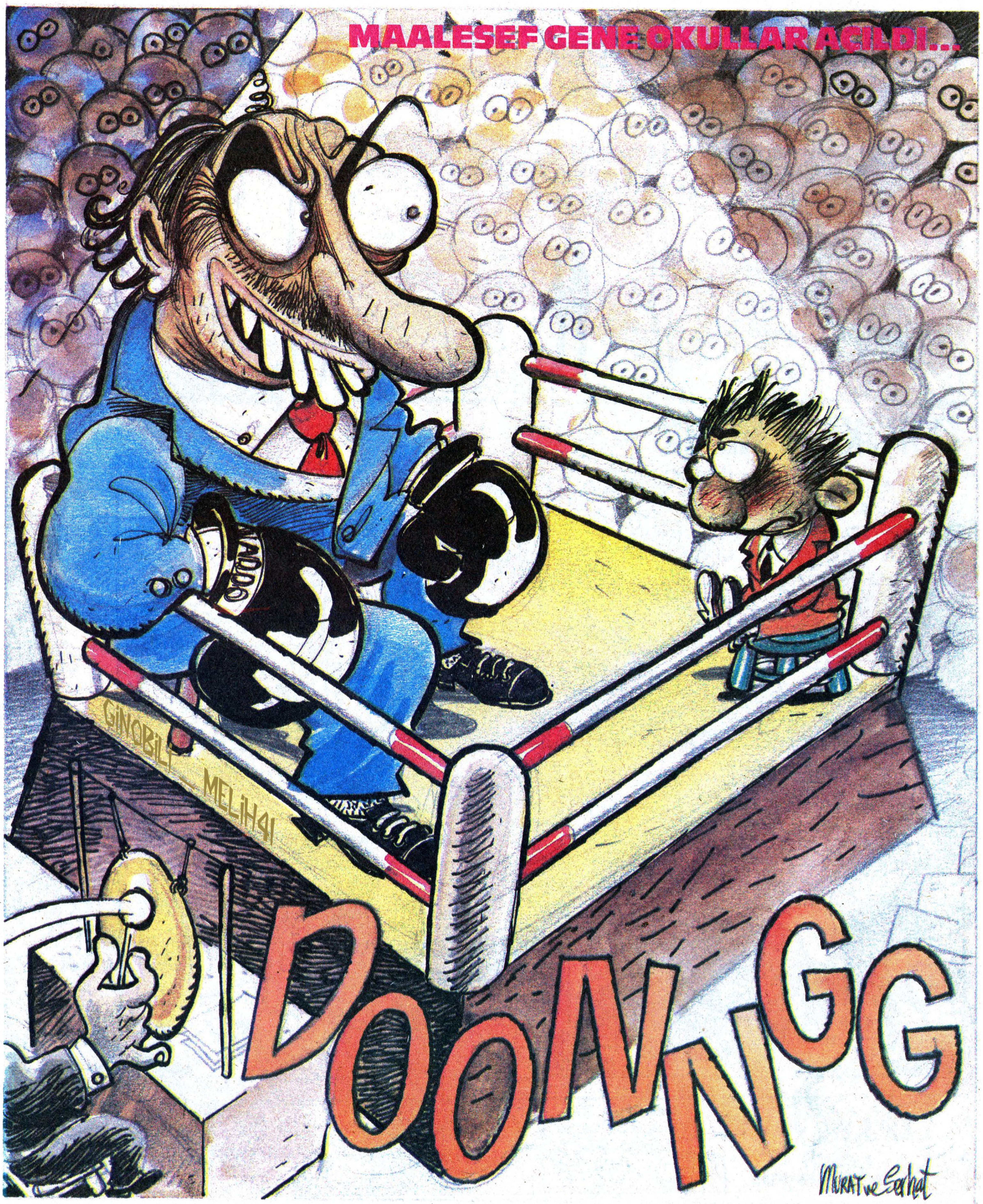

Mikro Maganda

● SERHAT GÜRPINAR

Ayıptır Şeetmesi

● MURAT

TEHLİKE-İ REFİK

ÖZET: Refik'i ziyarete gelen bir meçhul, dünyanın tehlikede olduğunu söyler, fakat gerisini getiremeden öldürülür... Tek ipucu adamın üzerinden çıkan haritadır...

● SUAT GÖNÜLAY

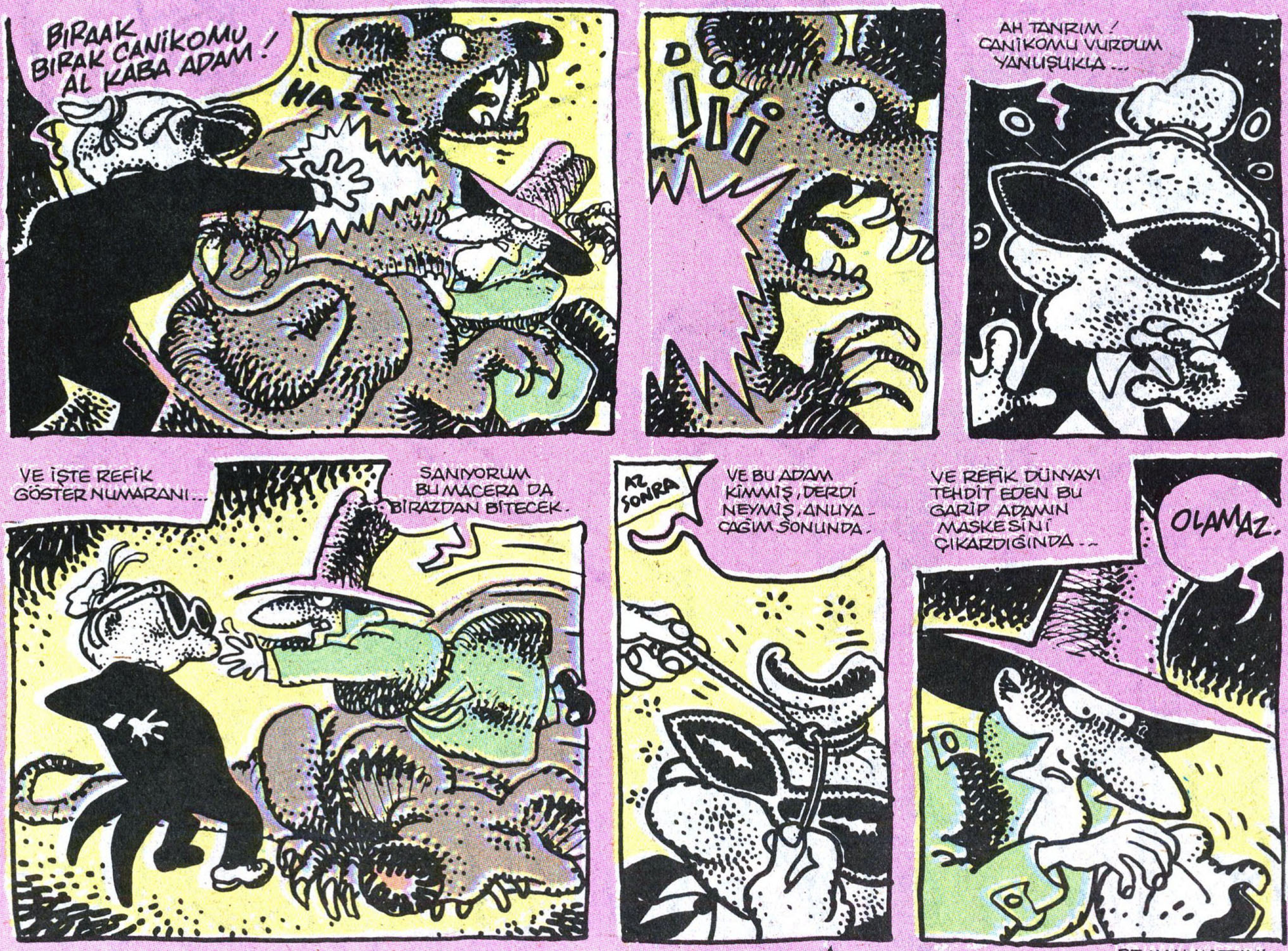

DEVAMI HAFTAYA

Dıgıl

BİTSİN BU DÜZEN

DIGIL'da öğrenim ve yurt sorunları ile ilgili köşe açmanız bizim gibi yurtlarda ezilen öğrencileri mutlu etti. Eminim bu konuda size pek çok mektup gelecektir.

Yetkililere bu mektupları göndermenizi çok yerinde buluyorum. İnşallah okumak zahmetine katlanırlar.

Ben halen Mimar Sinan Üniversitesi'nde öğrenciyim. Anlatacaklarım lise yıllarımda kaldı. Yurtta yaşadığım acımasız günlerim gözlerimin önüne geliyor. Yurt sorumluları ve yetkililerinin despot ve kural tanımaz tutumları sonucu ben ve dört kız arkadaşım sarılık olduk. Çünkü psikolojik bunalıma itildik. Gece yarısı koğuşlara yapılan baskınlar ve kontroller sonucu uğradığımız hakaret de bunların cabasıydı.

Sürekli tedirgin uyku ve gece yarısı kontrolleri yorgun zihnimizi karıştırıyor bizi bunalıma itiyordu. İlkokul mezunu kişilerin askeri kışla gibi yönettikleri yurdumuzda her gün bir başka olay yaşanıyordu. Dolabımda bulunan ilaçların doğum kontrol hapı olduğunu sanıp dört gün sürekli taciz edildim.

Yurtta doktor olmadığı için kullandığım ilaçların sinir hapları olduğunu ispat etmem tam dört günümü aldı. Bu dört gün içerisinde yaşadığım saatleri anlatmam mümkün değil.

Sınavlarımdan kalmam, uğradığım hakaretler sonucu sarılık oldum.

Genç nesillere örnek olması gereken yetkililerin çağ dışı uygulamaları sonucu inanın intihar etmeyi bile düşündüm. Arkadaşlarımın gerçek dostlukları sayesinde, dayanışma içinde o zor yılları aştım.

Bana ve arkadaşlarıma uygulanan iğrenç baskı ve şiddet gösterilerini anlatan olayları mektup ile yetkililere duyurmaya çalıştık. Millî Eğitim Bakanlığı'na ondört sayfalık mektup yazdık. İsmimizi, okulumuzu belirttik. Ama kimse kapımızı çalmadı.

Zaten kapımızı çalmayacaklarını bekliyorduk...

Burdan tekrar sesleniyorum... Sağlıklı gençlik yetiştirmek istiyorsanız bizi eğitecek kişilerin de sağlıklı insanlar olmasına dikkat edin. Psikopat, sapık, çağ dışı kalmış eğitimcileri okullarımıza yollamayın.

Özgür bir çağdaş eğitim için el ele...

Serap Deniz T.

Sevgili yazar, çizerler,

Açmış olduğunuz tartışma platformuna katılmak istiyorum. Biz öğrencileri desteklememiz çok güzel. Hele bu mektuplarımızı yetkillere iletmeniz çok iyi fikir.

Ama ben ve arkadaşlarım bu mektupları yetkililere yollasanız bile okumayacaklarına eminiz.

Bizi Millî Eğitim'den sorumlu kişiler ile karşı karşıya getirmenizi istiyoruz.

Onlarla aramızda köprü kurun ve yüz yüze konuşalım. Araya mektuplar, telgraflar girmesin.

Böyle bir bağlantı kurmanızı istiyoruz.

Başarılarınızın devamını diliyoruz.

Sedat Özsergen ve Ankaralı 14 arkadaşı...

Sevgili Sedat,

Mektubunda istediğin bağlantıyı kurmaya çalışacağız. Önümüzdeki günlerde size daha geniş bilgi vermeye çalışacağız.

● ● ●

DIGIL'CILARA DUYURU:

DIGIL'ın 1'den 30'a kadar olan sayılarına acilen ihtiyacımız vardır. Elinde bu sayılardan olan okuyucularımızın aşağıdaki adres ya da telefona başvurmaları rica olunur.

NOT: Karşılığı ödenecektir.

Tel: **574 54 92**

Adres: **Sipahioğlu Cad. Tülgüt Apt. No: 10 Kat: 3 Yeşilyurt – İSTANBUL**

Dıgıl
YIL: 3 – SAYI: 125
19 EYLÜL 1991 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sipahioğlu Cad. Tülgül Apt. No:10 Kat:3 Daire:6 Yeşilyurt-İstanbul
Tel: 574 54 92

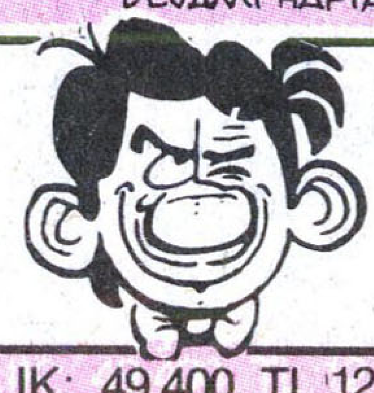

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 24.700 TL. - 6 AYLIK: 49.400 TL. 12 AYLIK: 98.800 TL. TEL: 550 25 04-6 HAT

UTANMAZ ADAM
Oğuz Aral
88
AKŞAM YEMEĞİ İÇİN Bİ LİSTE HAZIRLADIM.. EKSİK Bİ ŞEY BULURSAN SÖÖLE DE EKLEYELİM... KORNACIIM.. SIKI DUR OKUYORUM..
ŞAMPANYADA ISLATILMIŞ KURU FASULYA,.. KURU FASULYALI LEVREK BUĞULAMA.. HAVYARLI ADANA KEBABI,. ŞAMPANYALI BURSA KEBABI,. SUCUKLU TAZE BAKLA,. VİSKİLİ CACIK,.. ERİMİŞ ÇİKOLATALI HAVYAR.. Bİ KASA VİSKİ,. Bİ KASA ŞAMPANYA,. Bİ KASA İNCE SAZ TAKIMI İKİ SARIŞIN PAKİZE VE ÜSTÜNE DONDURMALI ÇİLEĞE NE DERSİN KORNACIIM?
ŞILOFURŞŞ DERİM ABİCİM.
PAKİZELER OTELİN LOKANTASIN DA BULUNMADIĞI İÇİN DIŞARDAN EGAVLAMAYA GİDİYORUM KORNACIIM... GERİSİNİ SEN TELEFONLA ISMARLA..
605
606
BUYURUN, ODANIZ DIS İS MİSTERLER..
FİYUVV FİYUVV DA FİYUVV FİYUVV.
DUR DA BAHŞİŞİNİ VEREYİM..
TENKYU MİSTER.
HAY ALLAH.. BU CEBİMDE TABANCA VARMIŞ...
AMAN EFENDİM NE ÖNEMİ VAR.. SONRA VERİRSİNİZ.. İYİ GÜNLER..
DUR LAN BAHŞİŞİNİ AL..
TÜÜ!.. BUNDAN DA TABANCA ÇIKTI...
BEKLE DİYORUM.. PARANI ALMADAN GİDEMEZSİN..

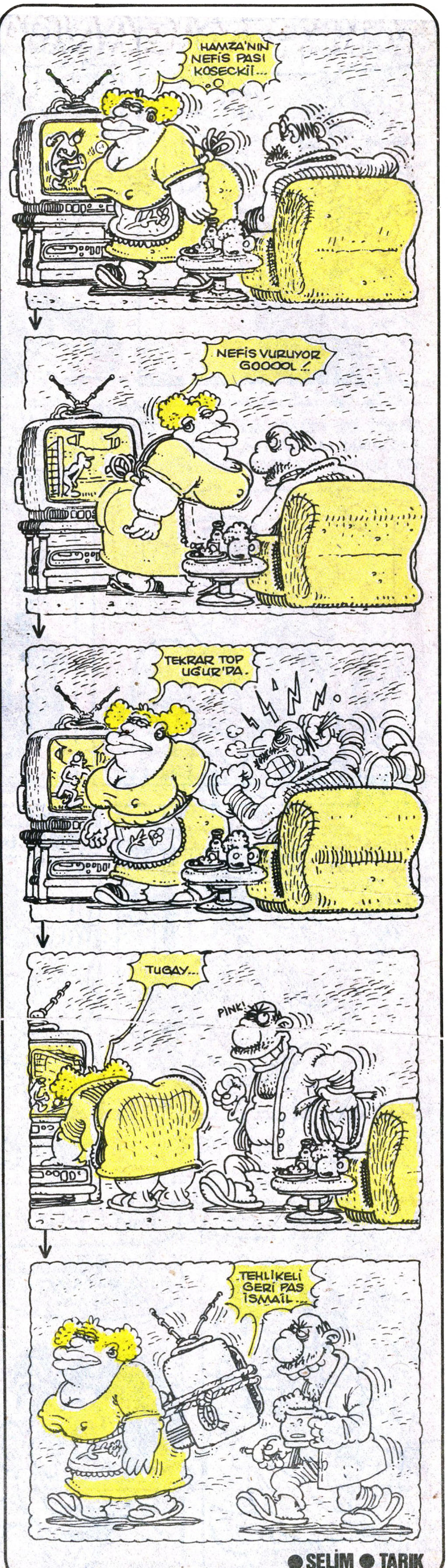
HAMZA'NIN NEFİS PASI KÖŞECKİİ...
NEFİS VURUYOR GOOOOL!
TEKRAR TOP UĞUR'DA.
TUGAY...
PİNK!
TEHLİKELİ GERİ PAS İSMAİL...
● SELİM ● TARIK

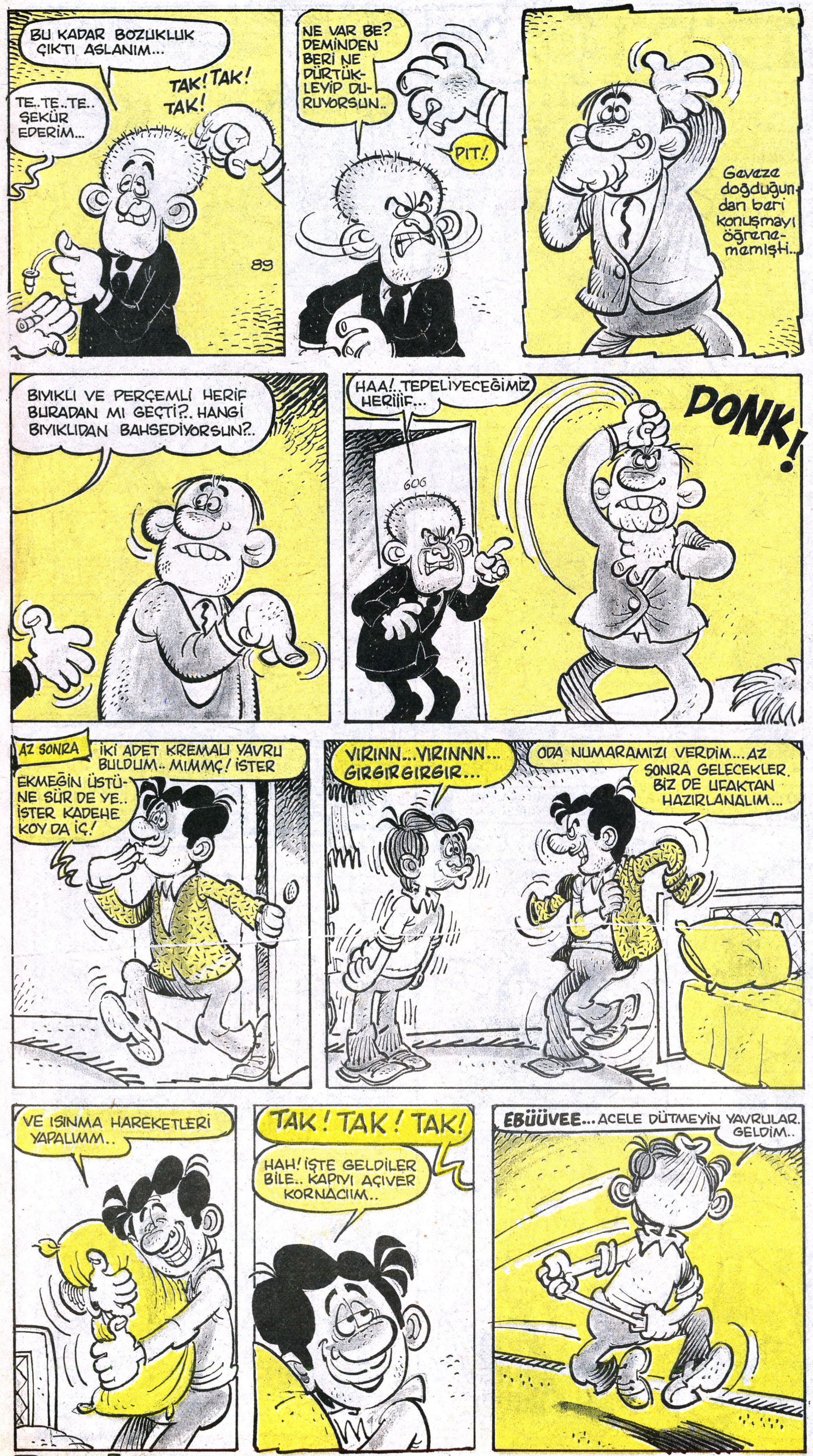

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

10 NUMARA

GERÇİ şimdi bitti ama... Tanju ile Oğuz arasında bir **"10"** numaralı forma hikâyesi çıktı. Spor sayfalarında günlerce manşetler atıldı. Kabak çekirdiğini doldurmayacak bir konuda bir alay şey yazılıp çizildi. Oysa futbolcunun sırtında on numara olsa ne olacak, onbir numara olsa ne olacak!... Adamın kendisi **"on numara"** olmalı... Sonunda iş tatlıya bağlandı, bitti.

Aynen, ama tıpkısının aynısı bir olay, bizim Başkan Kamil'in takımında da olmuştu. Kavgaya neden olan forma numarası bile aynıydı. Yani 10 numara.

Kamil, olayın olduğu o yıl transfere o güne dek harcadığının çok üstünde bir para harcamış, bir sürü futbolcu transfer etmişti. Bunlar arasında üç büyüklerin birinden transfer ettiği Osman, transferde yılın olayı idi. Kamil'in Osman'ı alacağı bomba gibi patlamış, gazetelerin birinci sayfalarında yer almıştı. Hele aldığı para, akla gelen her yerde konuşulan tek konu olmuştu.

Derken transfer bitti. Hazırlık kampları falan filan derken, ligin başlamasına az bir zaman kaldı. Olay da o zaman patlak verdi. Osman geldiği takımda 10 numaralı formayı giyiyordu. Dahası yıllarca hep 10 numara giymişti. Yeni takımında da tutturdu o formayı giyeceğim diye. Yani Tanju olayında olduğu gibi. Takımda 10 numaralı formayı ise yıllardır takımın kaptanı Haydar giyiyordu.

Birgün bir antrenman sonrası Haydar'ın yanına yönetici Rıza yanaştı.

– *Yahu Haydar sen anlayışlı çocuksundur... Yeni transferimiz osman biliyorsun şimdiye kadar hep on numaralı formayı giymiş. Bizim takımda da aynı formayı giymek istiyor. Bırak da o giysin on numarayı. Tatsızlık olmasın.*

Haydar şöyle biraz da ters ters Rıza'nın yüzüne baktı.

– *Dalga mı geçiyorsun abi sen?...*

Dedi. ***O yıllardır on numara giydiyse ben de giydim. Kimseye vermem formamı. Üstelik ben bu takımın kaptanıyım.***

– *İyi ya işte... Sen kaptansın... Bir büyüklük yap ver formayı. Hem bunu Başkan Kamil de istiyor. Beni de bu işle o görevlendirdi zaten.*

– *Yok Rıza abi... Az önce de söyledim, ben forma morma vermem. İsterseniz takımdan kesin ama bu böyle.*

Yönetici Rıza, ***"sen bilirsin"*** deyip son derece bozuk bir durumda Haydar'ın yanından uzaklaştı.

Haydar ise bu işe gerçekten çok bozulmuştu. On yılı aşkındır bu takımda oynuyordu.

Varını yoğunu, herşeyini bu takıma vermişti. Karşılığında onca yıl doğru dürüst bir transfer parası bile alamamıştı. Son zamanlarda ise takıma bir koyuyorlar, bir koymuyorlar onuruyla oynuyorlardı. Bu son forma dalgası ise herşeyin üzerine tuz biber ekmiş, iyice çileden çıkartmıştı Haydar'ı. Kafaya koydu, feriştahı gelse vermeyecekti 10 numarayı.

Ve iş büyüdü... Aynen bugün olduğu gibi gazetelerin spor sayfalarında yazılıp çizilmeye başladı.

Lig maçlarına birkaç gün kalmıştı. Başkan Kamil'e Haydar'a haber üstüne haber gönderiyor, ama Haydar Nuh diyor, peygamber demiyordu. Bu arada gazetelerde yeni transfer Osman'ın, Haydar'ın, yöneticilerin ayrı ayrı demeçleri çıkıyordu

Ve maçların başlayacağı hafta geldi çattı. Maçtan iki gün önce artık ateş püskürmekte olan Başkan Kamil yönetici Rıza'ya:

– Çabuk bana şu Haydar namussuzunu yolla... Dedi. Ya bu iş bitecek, ya da canına okuyacağım. Kulüpten alacağı son transfer taksitleri var... Zırnık alamaz şerefsizim.

Yönetici Rıza Haydar'ı kolundan tuttuğu gibi Başkan'ın odasına getirdi. Başkanla Haydar içerde bir süre kapandılar. Daha sonra kapı açıldı. Haydar süklüm püklüm dışarı çıktı. Başkan ne söylediyse, yüzü kireç gibi bembeyaz olmuş, omuzları çökmüştü. Belli ki ***10 numaralı*** forma da ***gitmişti.***

Ertesi gün ise, deplasmanda oynayacakları ilk lig maçını oynamak üzere İstanbul'a uçtular.

Maç üç büyüklerden biri ile, üstelik büyük bir rastlantı, Osman'ı transfer ettikleri takımla idi.

İlk maç olduğundan tribünler tıklım tıklımdı. Sahaya önce misafir takım, yani Başkan Kamil'in takımı çıktı. Haydar ilk onbirde yoktu. 10 numaralı formayı da verince moralman iyice çökmüş, antrenör de herhalde onun durumunu görmüş takıma koymamıştı.

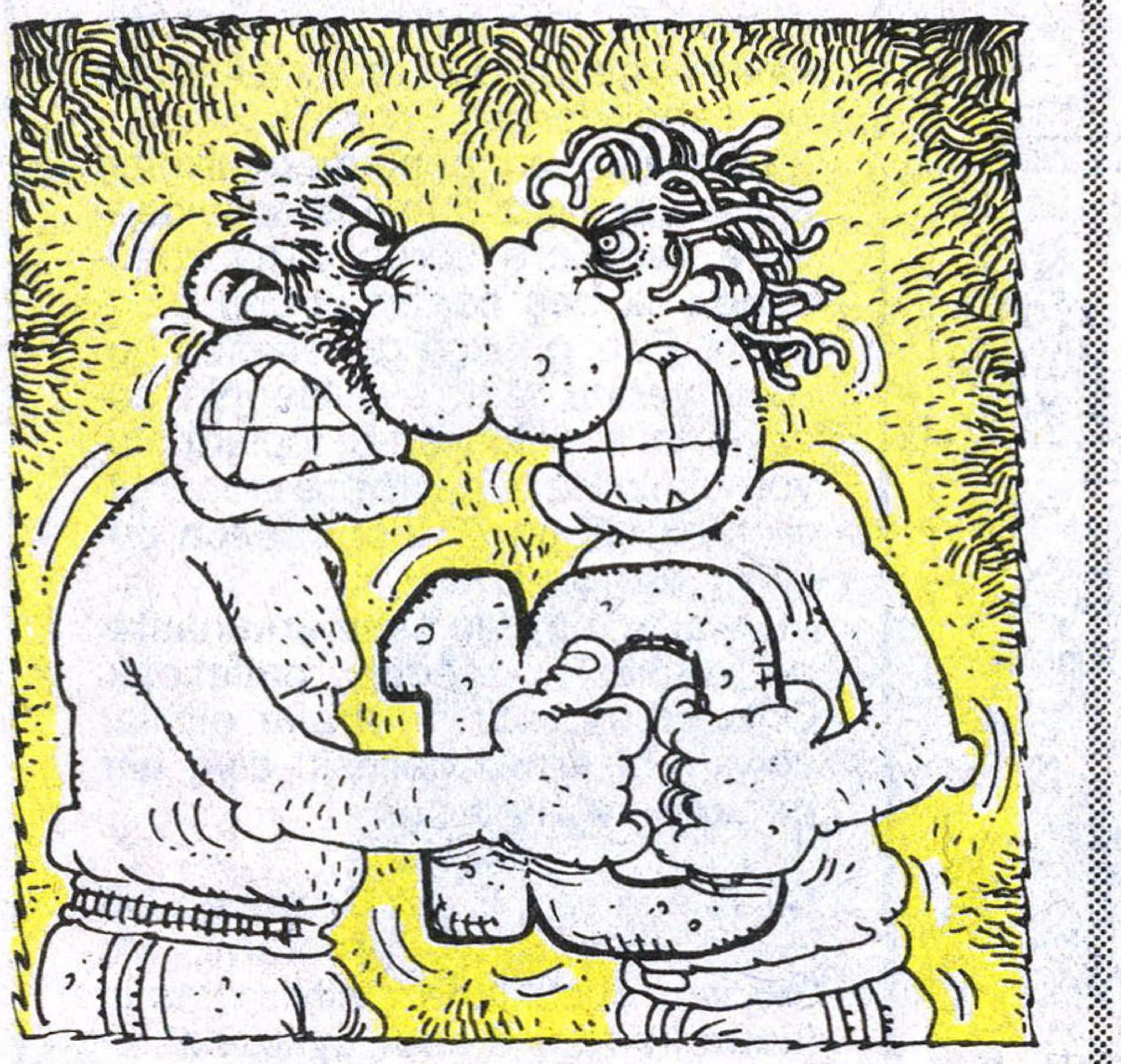

Evet takım sahaya çıktı. Osman en arkadaydı. Eski takımına karşı oynayacaktı. Gayet havalı, kendinden de son derece emindi. Eski takımının yöneticilerine bozuktu. Transferden sonra gazetelere demeçler vermişler, hakkında söylemedik laf bırakmamışlardı. Onlara bu maçta ağızlarının payını verecekti. Yalnız taraftarlara acıyordu. Onlarla çok güzel günleri olmuştu.

Seyircileri selamladılar. Sonra ısınma hareketlerine başladılar. Derken birden stadda önce bir sessizlik, sonra bir uğultu oldu. Ve seyirciler, bağırmaya başladılar...

"***Osman burayaaa!... Osman burayaaaa!...***"

İşte onu gene bağırlarına basıyorlardı. Başka takıma da gitse taraftarlar ondan vazgeçmemişlerdi.

"***Osman burayaa!... Osman burayaaa!...***"

Tribünlere doğru koştu...

Sesler daha da yükseldi. Ama bu defa "***Çişşşş!...***" diye bağırıyorlardı. "***Çişşş!...***" Ve aynı anda tribünler kahkahadan kırılıyordu. Osman önce ne olduğunu anlayamadı. Tribünlerin önünde koşup eski taraftarlarını selamlamayı sürdürdü.

Bu defa da karşı tribünler bağırıyordu.

"***Osman burayaaa!... Osman burayaaa!...***"

"***Çişşş!...***"

Derken gözü takım arkadaşlarına takıldı. Onlar da kahkahalar atıyorlar, birbirlerine Osman'ı, daha çok formasını gösteriyorlardı. İşte o zaman uyandı Osman... Ve formasını üzerinden sıyırdı... Arkasını çevirdiğinde ise dondu kaldı.

Formanın numara yerine "***00***" yazıyordu. Yani iki sıfır... "***Yüz numara!...***" Seyircilerin "Çişş!" diye bağırmalarının nedeni anlaşılmıştı. Formayı kaptığı gibi hışımla soyunma odasına doğru koştu Osman.

Haydar ise, yedek kulübesinde kıs kıs gülüyordu. Herşeyi, kendisini çok seven malzemeci Şevki ile ayarlamıştı. Kimse de farkına varmamıştı.

Tekin Aral

YEDİNCİ VİTES

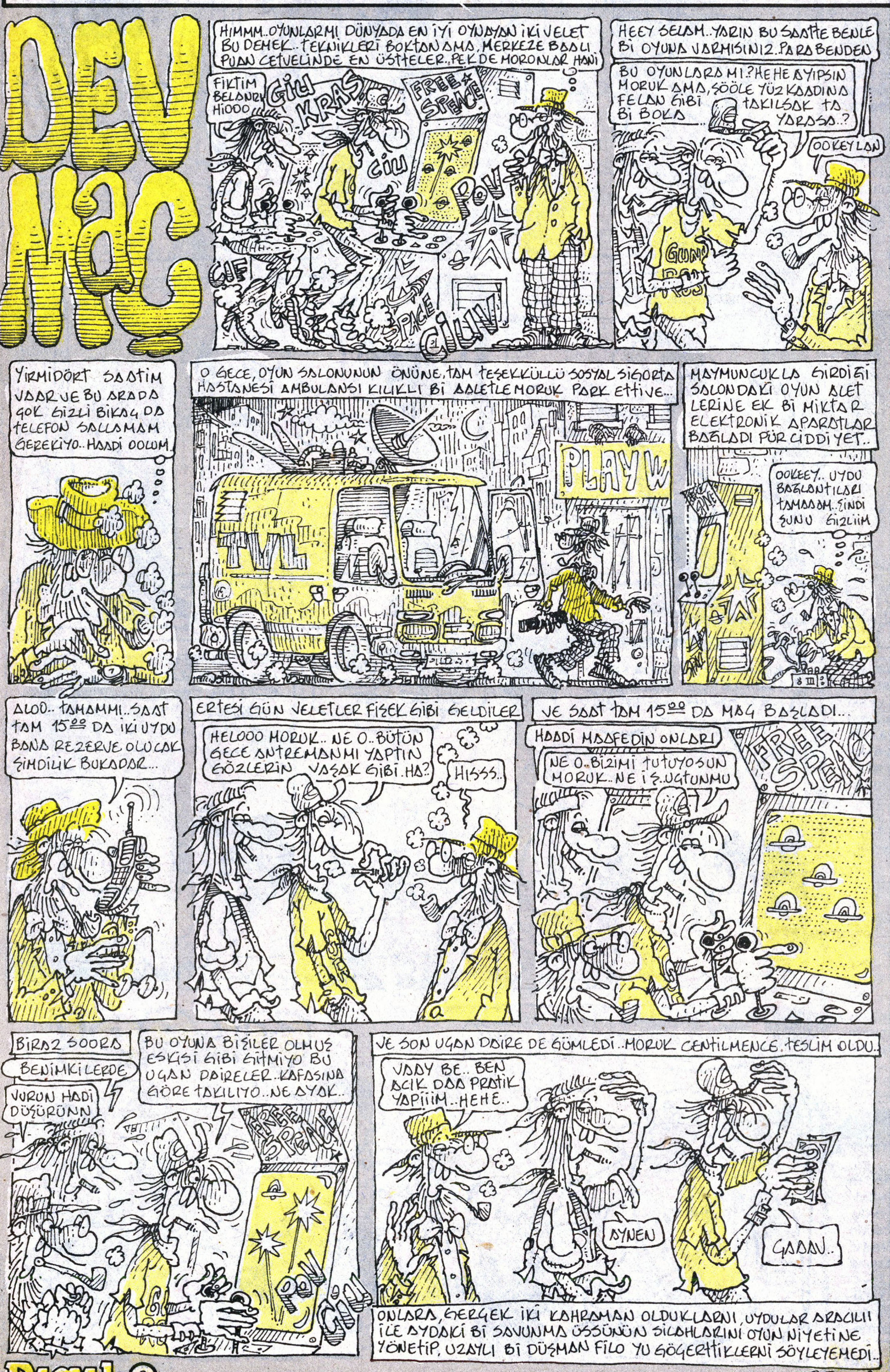

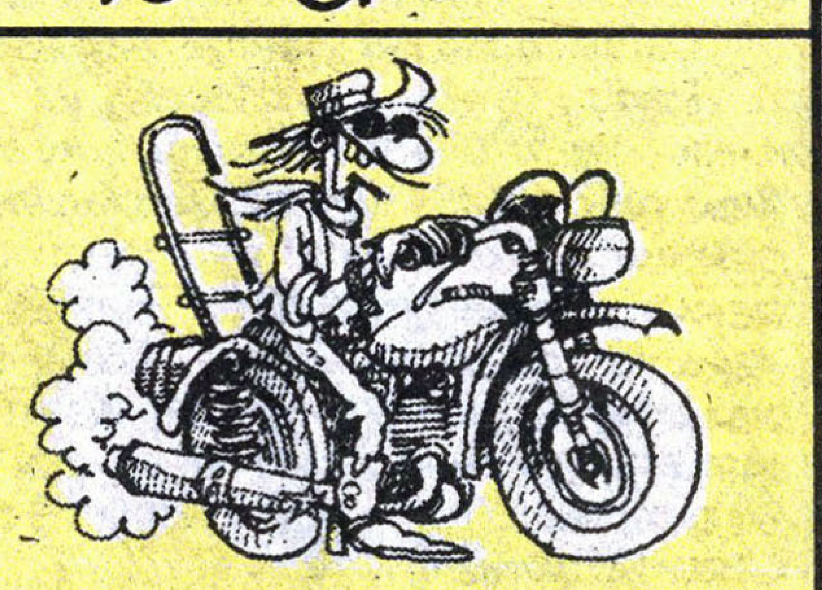

TAM GAZ GİDERKEN

- Eylül, yeni kasetler, filimler, kitaplar, maçlar bahane ederekten sinsice okul açılma gününe doğru yataklık yapıyo hayatımıza. Anoraklar, montlar, botlar astronot gibi giydirmeye başladı bile bizi iklim. Kızlar daha gizemli şimdi. Lahana gibi kat kat giysilerin altında ılık gövdeleri var biliyoruz. Şimdi gözlerine dolmuş bi halde bütün yaz güzelliği, vitaminleri ve istekleri. Onları ağlatmadan tadını çıkarıcaz bu ilaheliklerinin.
- Dünyanın en centilmen ülkeleri arasındaymışız bu yıl istatistiklere göre kadınlara sorun olma konusunda ilk beş centilmenden biriymişiz. Eee, gittikçe güzelleşen görücü yerine, aşk evliliklerinin çocuklarını kucaklayan bi toplum oluyomuşuz. Bu güzelliklere en centilmen olmak gerek. Fütursuzca palavra atmıyorum.
- Bakalım müzikle haşır arkadaşlar ne konserler kasetler patlatıcak. Onlarda triptedir bu aralar okullar açılsın, bi araya gelinsin diye har har çalışıyorlardır.

MENÜ

Biraz pop caz, Black Crowes, Skid Row, bikaç radyo programı, Mc Gayver, çocuklarla evlilik, vitamin (demirli) hap, 8 saat uyku, sabah akşam duş, yavaştan kitap okumaca, az çay, zıplayıp tavana degme çalışmaları, Fleet Wood, Mac, mızıka çalma çabaları, aşk, öpüşmece, yürüyüş, evine bırakmaca.

ARAKLA KENDİNİ DİYOR "COACH"

Kendine transistörlü radyo mumelesi yapma. Yumrukla, tokatla çalıştırma yaani. Rektifiye ol. Dişçiye, doktora git. Rahatsız ayakkabıyla paketleme ayaklarını. Sana dar gelen, lastiği kıl kapan, iz yapan don'u emekliye ayır. Bütün dizileri seyretme. Bişeyler yap. Tamir et, yemek icat et, odanın şekline el at, pencereni izole et, söküğünü dik, kitap aralarında cüzdanda, masanın ayaanın altında, ceplerindeki kaatları toparla indirge. Hafifle, duvar resimlerini, diş fırçanı, çoraplarını, eldivenini.

DELİSİN

- Hazırolda uyuyosan.
- Sakal bıraktın diye fotoğraf çektirdiysen
- "Bu çorbada benim de tuzum bulunsun" lafını günde üç kereden çok kullanıyosan.
- Kendini anlatırken "biz" diyosan.
- .Herkez sana bakıyo gibiyse.
- Posta kutularından dergi araklıyosan.
- Otobüsün "duracak" yazısın düğmesine yeni bi tesisi hizmete sokar gibi basıyosan.
- "Benim odam ne güzel" diyemiyosan.
- Sandalyenin bi ayaa kısa ya da gıcırdıyosa
- Ayakkabın gıcırdıyosa
- Sabunun kıllıysa
- Esnerken homurdanıyosan
- Kulaanı karıştırdığın parmağını kokluyosan.

KOMPLEKS GEZEGENİ

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

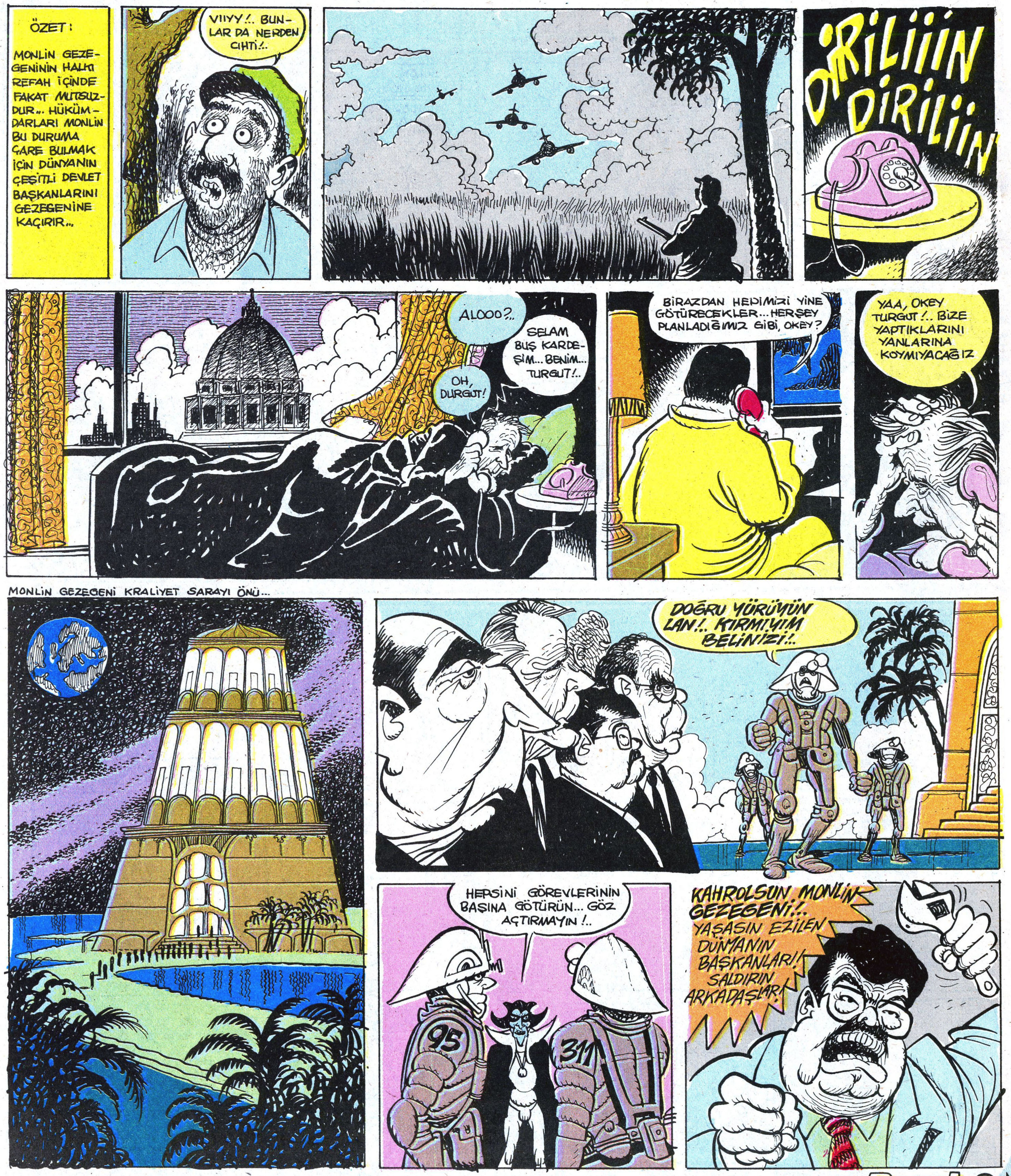

KOMPLEKS GEZEGENİ

YAZAN: SERVET GÜRBÜZ
ÇİZEN: GÜRCAN GÜRSEL

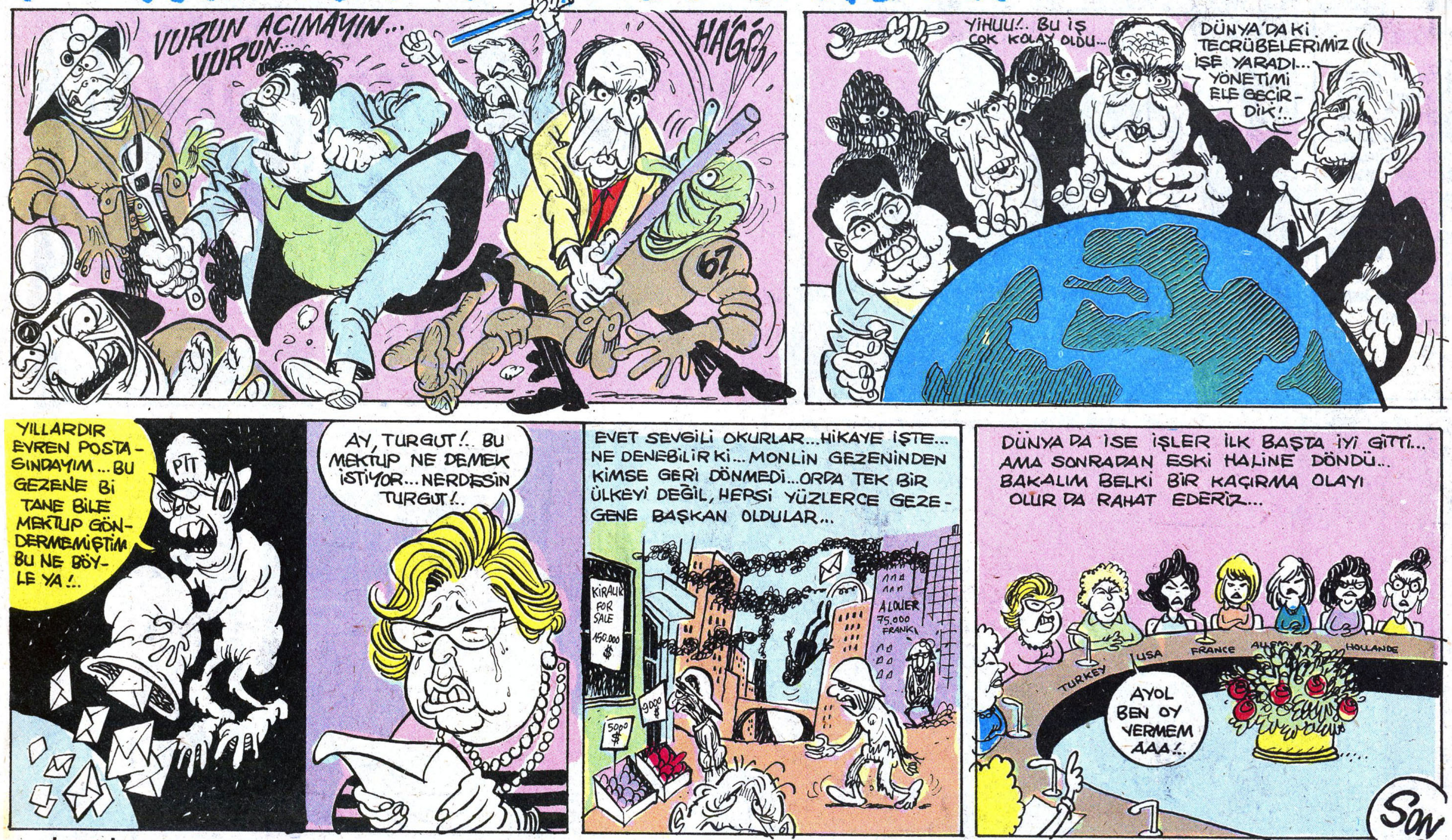

İBRAHİM SARI

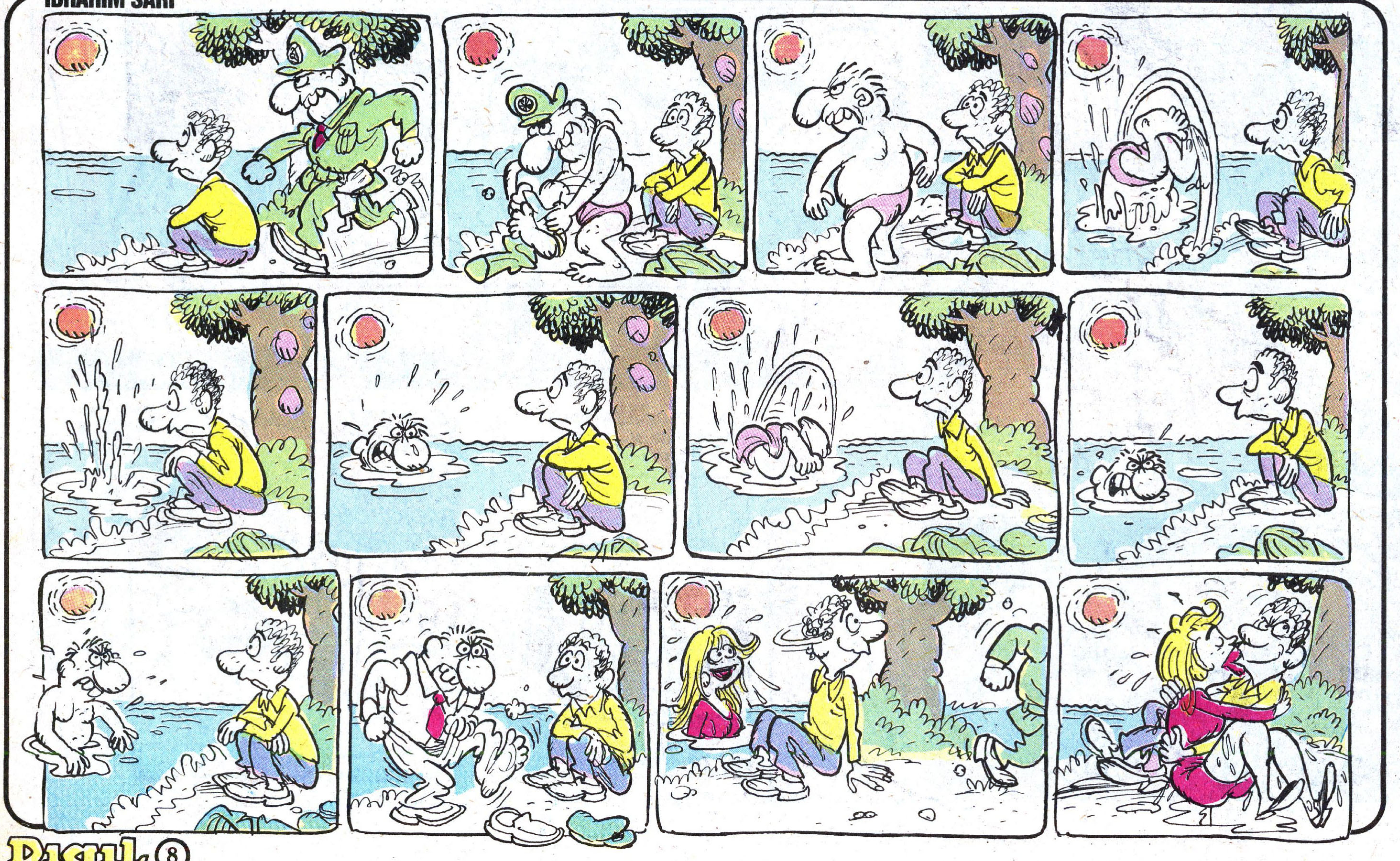

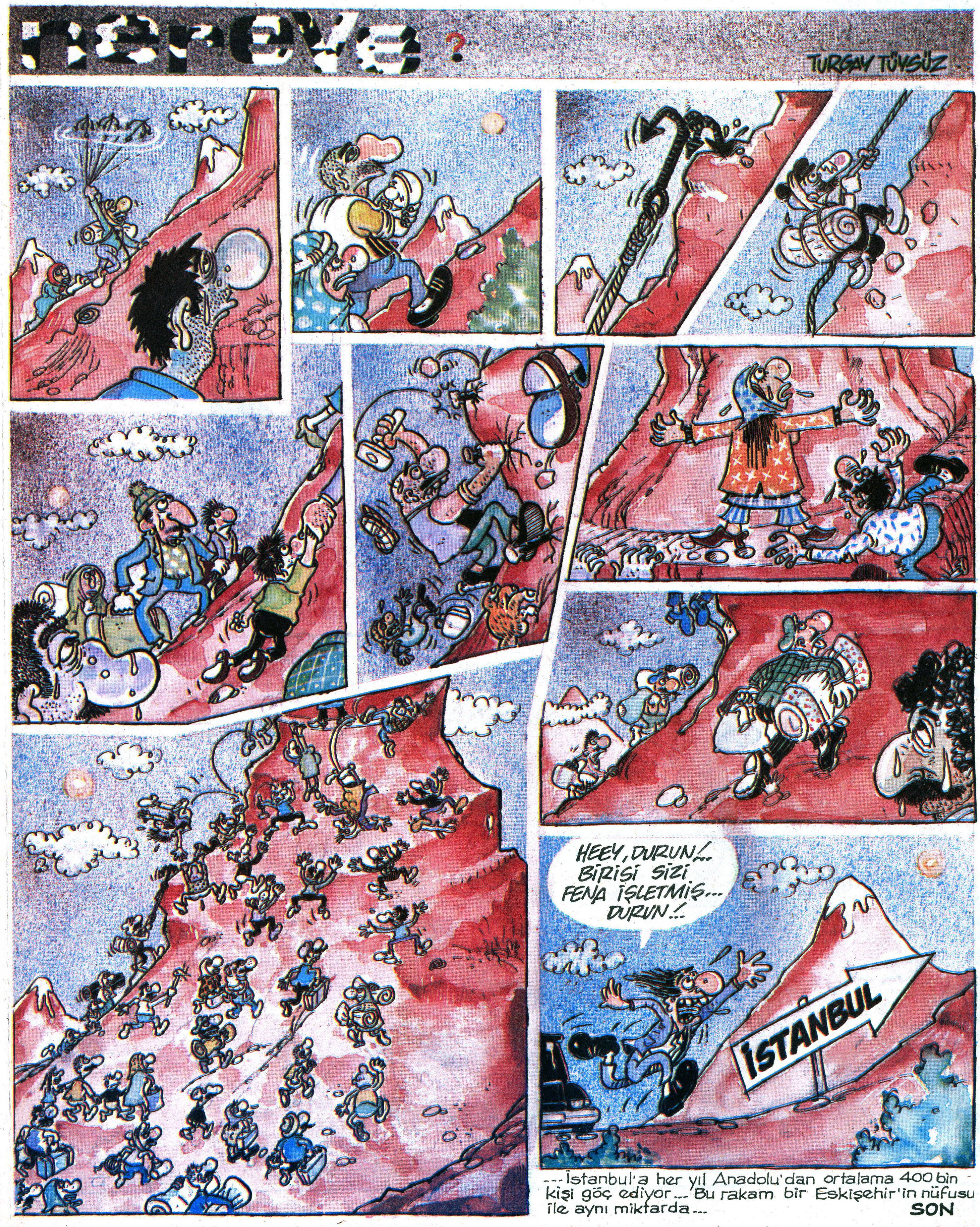
nereye?
TURGAY TÜYSÜZ
HEEY, DURUN!..
BİRİSİ SİZİ
FENA İŞLETMİŞ...
DURUN!..
İSTANBUL
---İstanbul'a her yıl Anadolu'dan ortalama 400 bin kişi göç ediyor... Bu rakam bir Eskişehir'in nüfusu ile aynı miktarda...
SON

DEFİNE...

KAYHAN ERKAN

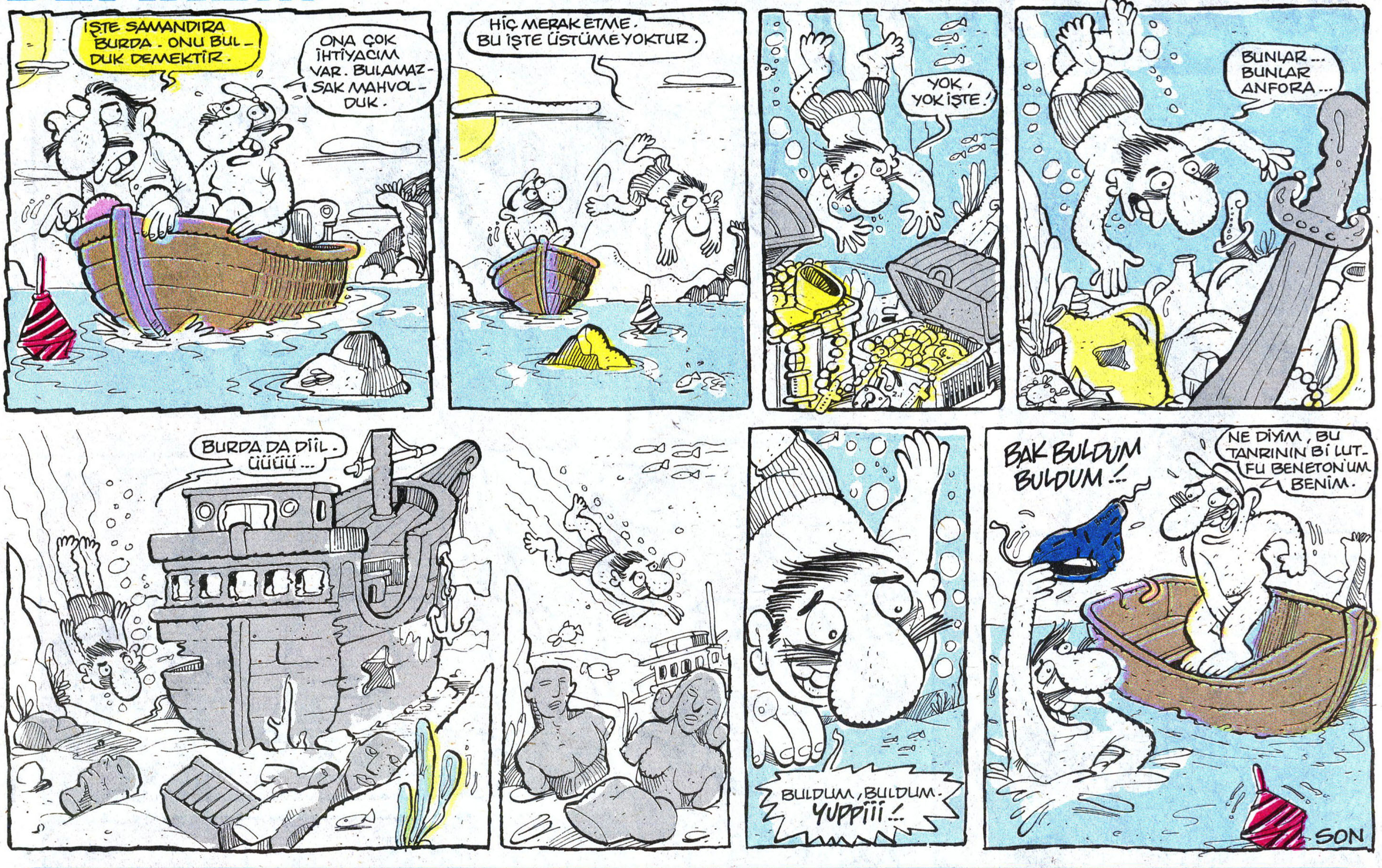

TIP DÜNYASI

SELİM EVSEL

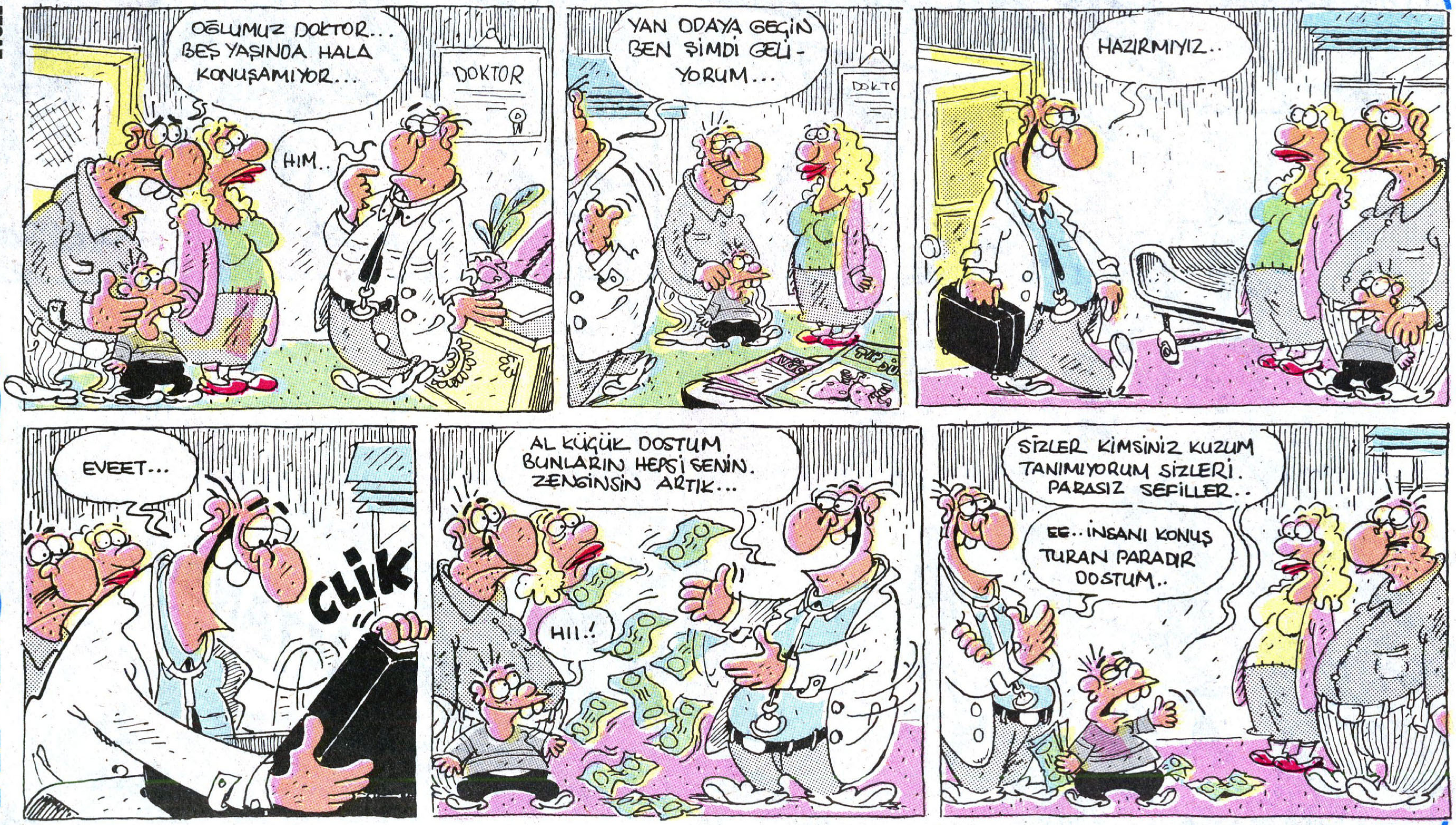

OLMAZ Kİ KARDEŞİM...

● KUTLUKHAN PERKER
● ŞEVKET YALAZ

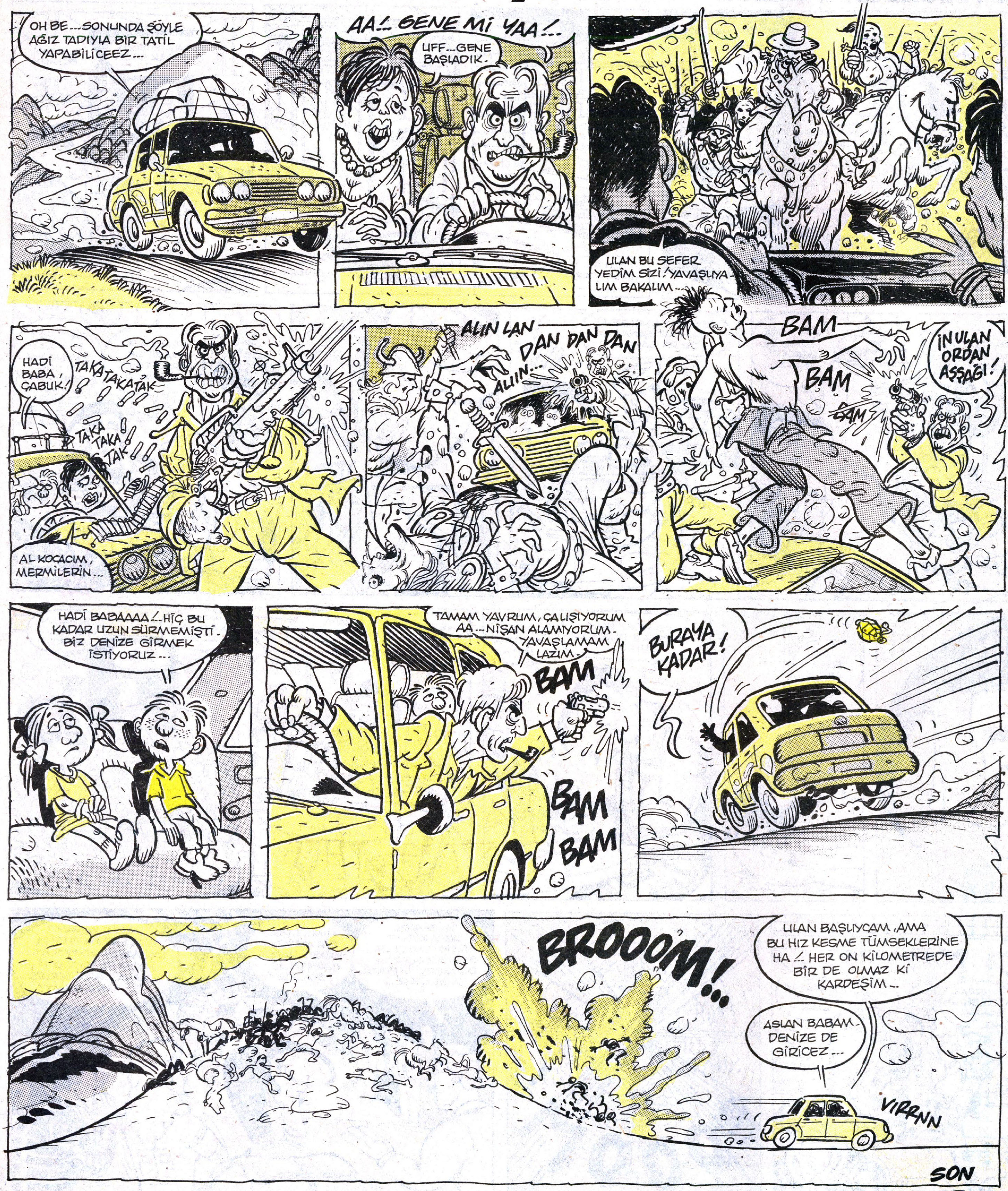

LÂHBURGER

ENİS TEMİZEL

MENEKŞEMEN

● SUAT GÖNÜLAY

DEVAMI HAFTAYA

ZAMANI GELDİ...

● MURAT ALPAY

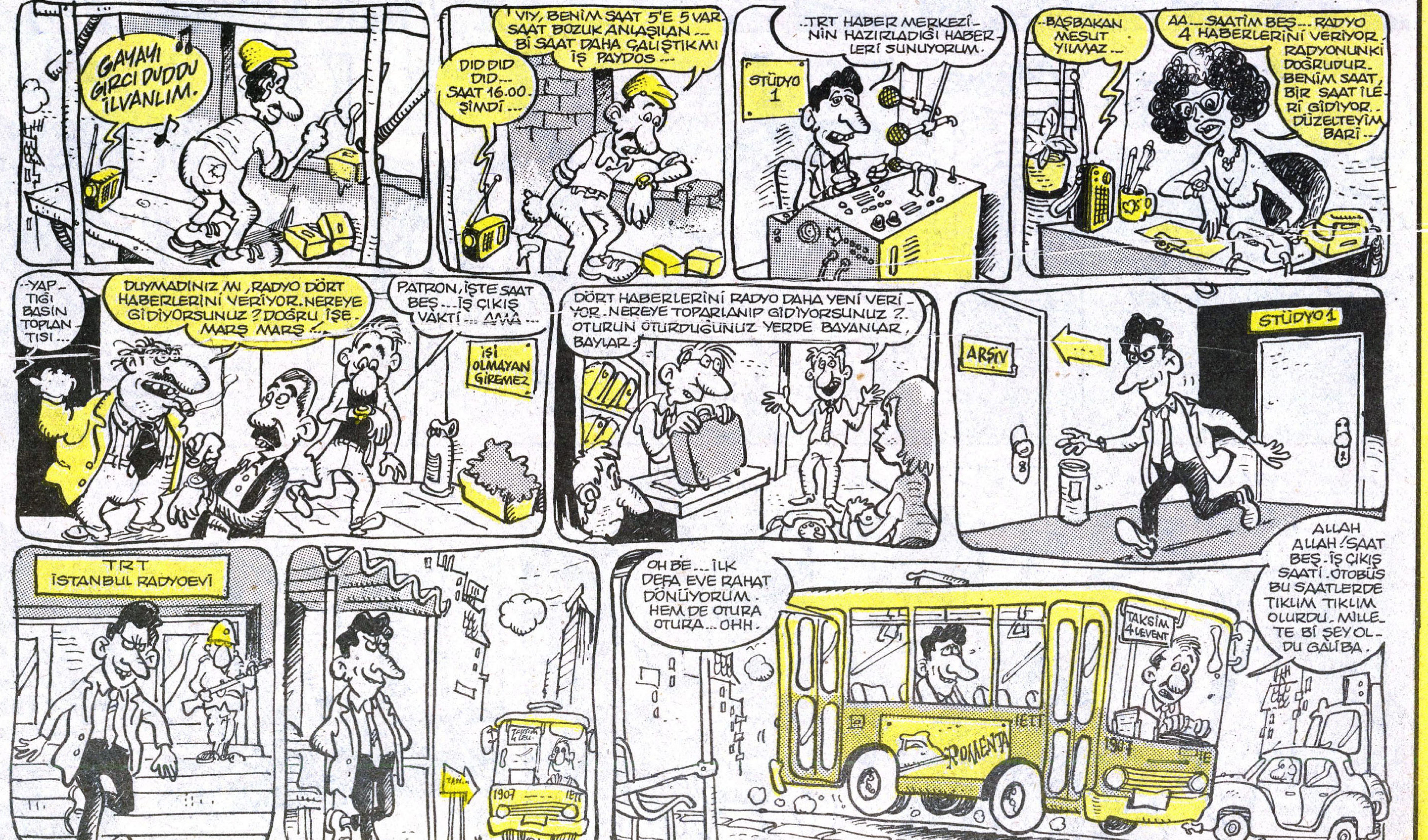

MAYMUNLAR CEHENNEMİ

● KAYHAN ERKAN
● TARIK TOLUNAY

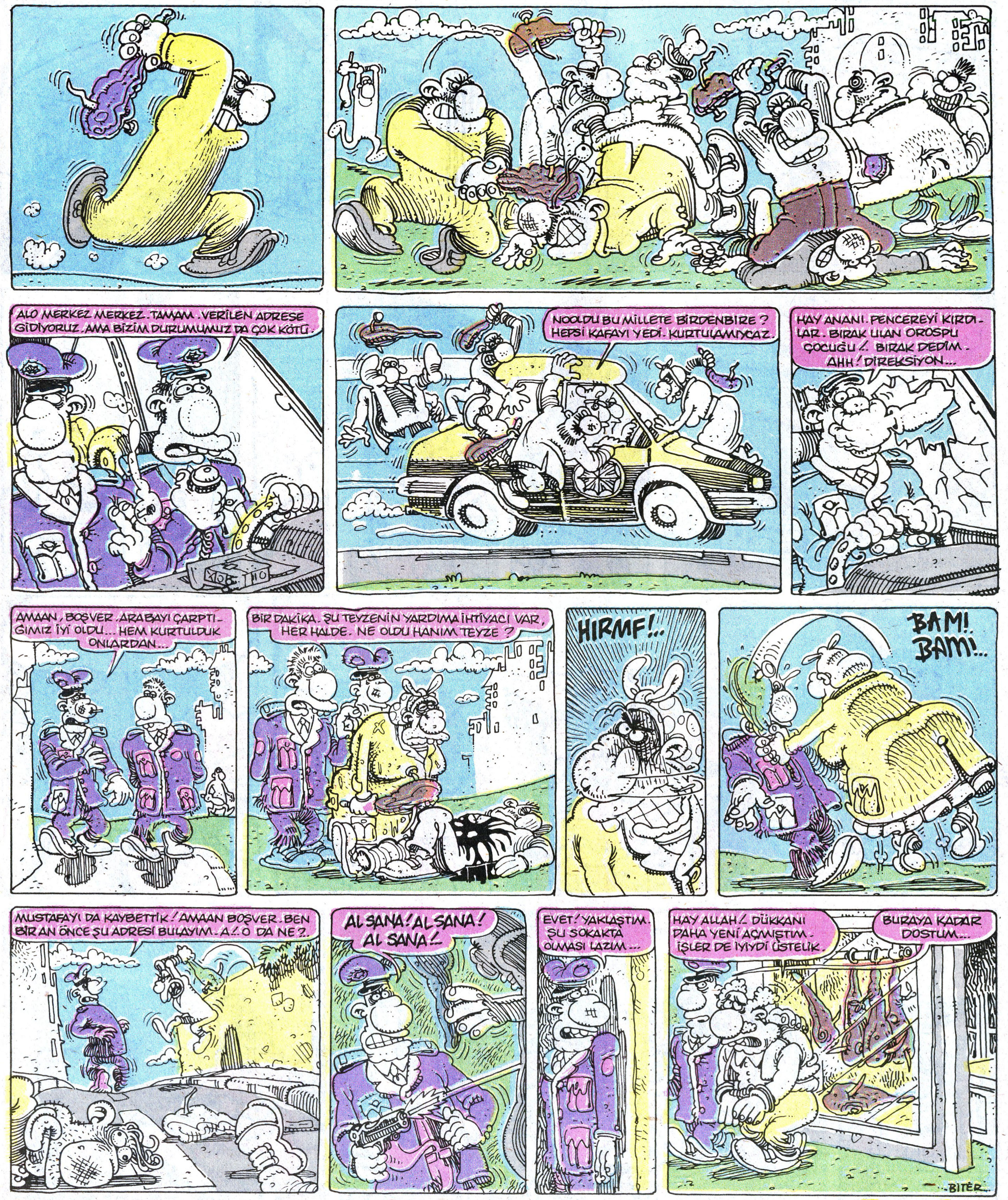

7 Sene Sonra
9.91
HADİ GEÇMİŞ OSSUN Bİ DAA ALLAH DÜŞÜRMESİN
BENİ GÖRDÜĞÜNDE NAAPICAK ACAP?.. TANIR MI Kİ BENİ?.. SİKTER LAN TABİ TANIR DAHA ALTI AY ÖNCE ZİYARETE GELDİYDİ...
BİRADER, AKÇADAĞ OTOBÜSÜ NERDEN KALKIYO ACABA?
NAHA SORA...
VAY BEE.. TAM YEDİ SENE... KADINSIZ YEDİ SENE... ACABA BENİ BEKLEMİŞ MİDİR?
HEY GÖZÜNÜ SEVDİĞİMİN MEMLEKETİ.. HINISSF OH BE HAVASI BİLE BİRBAŞKA.. AA.. BİZİM EVİ YEŞİLE BOYAMIŞ AFFERİM BENİM KARIYA.. İYİ DE OLMUŞ YANİ
HEMEN ÜZERİNE ATLAYIP MEMELERİNİ, KALÇALARINI SIKIŞTIRCAM.
EMİİNEE
TAK
TAK
Refik...
AHA!.. KİM Kİ LA BU? BENİM KARI TAŞINDI HERHAL.. GELENLERDE EVİ YEŞİLE BOYADILAR...
REFİK ERKEĞİM... EVİMİN DİREĞİ, HOŞGELDİN...
E BU HERİF BENİ TANIYO...
NİYE ÖYLE BAKIYON? ÖZLEMEDİN Mİ KARINI NİYE SARILMIYON?..
REFİĞİM, ERİM, YİĞİDİM BEN SENİ ÇOK ÖZLEDİM NASSIL HASRETİM SANA Bİ BİLSEN.. İÇİM YANDI İÇİM..
YEDİ SENE KADIN YÜZÜ GÖRMEDEN ERKEGLER ARASINDA YAŞARSAM OLACAĞI BUYDU.. ON YILLIK KARIMIZI NE BİÇİM GÖRÜYOZ.
SEN ŞÖYLE UZAN, BEN SANA Bİ KAHVE YAPIİM.. SONRA DA AYAKLARINI YIKARIM. ONDAN SONRAADAAA.. HIII.. SENİ ÇOK ÖZLEDİM LAYN.. KOCAÇÜKLÜ...
ULAAAN ŞİNDİ DESEM "BEN SENİ ERKEG GÖRÜYOM.. ADAM DELİRMİŞ DİCEK.. Bİ DE YATAĞA GİREK BAKALIM BELKİ ÇIPLAK GÖRÜRSEM DÜZELİRİM...
SEN YATAĞA GEÇ.. BEN ÜZERİME RAHAT BİŞEYLER GİYİP GELİYOM.. AY DIPKI SİNEMA GİBİN.. ATÇILIK DA OYNICAZ DİMİ?..
HADİ ŞİMDİ SARIL BANA.. HADİ ORAMI BURAMI EM ISIR GANADIMI GIR GOPART.. Yİ BENİ...
AMA DUR Bİ DAKKA HAYATIM KARICIM..
GÖRDÜN MÜ NE KADAR GOLAY OLDU.. Bİ DA NASIL GURTULCAZ BU HERİFTEN DİYODUN.. HİÇ MERAKLANMA GOCAN BU UTANÇLA KİMSENİN YÜZÜNE DURAMAZ. GİDER BURALARDAN HADİ SARMALA ARTIG BENİ... EMİNEM... SEVDİĞİM...
SON